

சினம்யம்

சுத்தாந்தசாரம்

S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள்
பரிசோதித்தது.

சாது அச்சக்ட்டம்,
இரயப்பேட்டை, சென்னை

1989

மு ன் னு ர

தசகாரியங்களை முப்பதவதாத்து வைத்துக் கூறும் சீத்தாந்த சாரம் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் அச்சிடப்பட்டது. அப்பதிப்பில் அது ஸ்ரீபரமமுனிவர் இயற்றியதாகக் காட்டப்பட்டது. அப்பதிப்பு பிழைகள் நிறைந்திருந்தமையானும், நூல் சிறந்ததாகக் காணப்பட்டமையானும் அதனைத் திருத்திப் பதிப்பிக்க எண்ணிச் சீகாழி வித்துவச் சிரோமணி ப. அ. முத்துத் தாண்டவராய பிள்ளையவர்களை யுசாவியபொழுது அவர்கள் இந்நூலுக்குக் கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றனுப்பியதோடு இங்கிருந்து அனுப்பிய 'புரூ'பைத் தரும புரம் ஆதீனம் அடியார் குழாத் தொருவராகிய வித்துவான் சட்டை நாத முனிவரவர்கள் பிரதி, திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துப் பிரதி, சீகாழி ஸ்ரீ ச. சதாசிவ முதலியாரவர்கள் பிரதி, தம்மிடத்துள்ள பிரதி என்றிந்நான்கோடும் ஒப்பு நோக்கிப் 'புரூப்' திருத்த மாயிருத்தலை யுணர்த்தி யூக்கியும், 'இம் முத்திநிலை காழிச் சிற்றம் பல நாடிகள், காழித் தத்துவப் பிரகாசர், கமலை ஞானப்பிரகாசர் முதலிய பெரியோர்கள் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் கூறிய நூல்களின் சாரமாகத் தருமபுர ஆதீனத்து ஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் 'திருவாய்மலர்ந்தருளிய' தென்றும், 'இப்பரமாசாரிய ரது சரித்திரம் காசித் திருவருட்பா என்னும் நூலின் முகவுரையுட் காணப்படுவ'தென்றும் தெரிவித்தும் உதவி புரிந்தனர்.

தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும் தசகாரியங்கள் உண்மைநெறிவிளக்க மென்னும் சித்தாந்த நூலில் விளக்கப்பட்டன. துகளறுபோதம், 4-வது முதல் 8-வது செய்யுள்வரை, பூதப்பழிப்பு, பொறியறவுணர்தல், அந்தக்கரணசுத்தி, கலாதி ஞான நிராகரணம், சுத்ததத்துவதூடணம், தத்துவாதீதம், சகலதெரிசனம், கேவலம், கேவலதெரிசனம், கேவலாதீதம், தன்னுண்மை, சைதந்நிய தெரிசனம், ஞானதெரிசனம், பரைதெரிசனம், பரையில் வியாத்தம், பரையில் யோகம், பரையில் போகம், சுத்தபராயோகம், சாக்கிரம், சாக்கிராதீதம், பரை

ஸ்தீதம், சுத்தாவத்தை, சுகரூபம், சுகாதீதம், சிவப்பேறு, பா
 னந்ததெரிசனம், பரமானந்தயோகம், பரமானந்தபோகம், பா
 னந்தமேலீடு, பரமானந்தவவசம் என்னும் முப்பது அவதாங்
 ளக் கூறிற்று. தத்துவப்பிரகாசம், 243-வது முதல் 302-வது
 சய்யுள்வரை, பஞ்சபூதப்பழிப்பு, பொறியறவுணர்தல், அந்தக்
 'ணசுத்தி, கலாதிஞானநிராகரணம், சுத்ததத்துவதூடணம்,
 தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, கேவலம், கேவல
 ரிசனம், கேவலாதீதம், ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஞானதரி
 னம், ஞானாதீதம், பரைதரிசனம், பரையோகம், பரைபோகம்,
 ராதீதம், சாக்கிராதீதம், சுத்தவத்தை, சுகரூபம், சுகாதீதம், சிவ
 பம், பரமானந்ததரிசனம், பரமானந்தயோகம், பரமானந்த
 யாகம், ஆன்மலாபம், பரமானந்தமேலீடு, உலகப்பழிப்பு என்னும்
 ப்பதவதாங்களைக் கூறிற்று. சீத்தாந்தசாரம் பெரும்பான்மையும்
 தத்துவப்பிரகாசத்தைத் தழுவி யுரைத்தது.

இனி, 'முப்பது வகைப்படு முத்தி நன்னெறியினைச், செப்புவ
 ரமைத்துத் தெச காரியத்தில்' என்று தொடங்கிய சீவானந்தபோத
 ர மென்னும் சித்தாந்த சாத்திரத்திற்கு உரை யெழுதியவர் அந்
 ரால் துகளறுபோதங் கூறும் முப்பதவதாத்தையும் முத்திச்சகலம்,
 தப்பழிப்பு, பொறியறவுணர்தல், அந்தக்கரணசுத்தி, கலாதிஞான
 ராகரணம், சுத்ததத்துவதூடணம், பிராணவாயுநீக்கம், கேவலம்,
 'கவலநிலை, திரோதானசுத்தியின் தெரிசனம், இச்சாசுத்தியின்
 தெரிசனம், கிரியாசுத்தியின்தெரிசனம், ஞானசுத்தியின்தெரிசனம்,
 ஞானாதீதம், ஆன்மரூபம், ஆன்மதெரிசனம், பரைதெரிசனம், பரை
 லில் வியாத்தி, பரையோகம், பரைபோகம், ஆன்மசுத்தி, சுகரூபம்,
 காதீதம், சிவரூபம், சிவதெரிசனம், சிவயோகம், சிற்பரானந்த
 தெரிசனம், சிற்பரானந்தயோகம், சிவபோகம், உலகப்பழிப்பு எனத்
 சகாரியத்தில் அடக்கிச் சொல்லுவதாக உரைத்தார். முத்திரெறி
 முப்பதவதாத்தையும் விளக்கும் இச்சீத்தாந்தசாரத்தை ஒதியுணர
 ருப்புடையார் மேற்குறித்த மூன்று சித்தாந்த நூல்களையும் உடன்
 காண்டு ஒதி யுணர்ப்புகுவராயின் பெரும் பயனெய்துவர்.

உ
சிவமயம்

சி த் தா ந் த சா ர ம்

காப்பு - வேண்பா

மூவாத முத்திரெறி முப்ப தவதாமுந்
தேவா கமத்தின்வழி செப்பவே—மேவித்
திசைவதனத்¹ தான்றனக்குஞ் சீதரற்கு மெட்டாக்
கசவதனத்² தான்சாணங் காப்பு.

நூல்

கண்ணுதலோ னருள்புரிந்த வேதாக மங்கள்
கருதரிய புராணங்க ளியாவையினுங் கருத்து
நண்ணரிய பதிபசுபா சந்தெரித்த லாகு
நலங்கொள்பதி யேதுலக வியல்பே தென்னிற்
றிண்ணமுறு மாயைதாள் சடமாகி யருவாந்
திருந்துருவாய் வரமாட்டா சீவனுஞ்சேர்ந் தறியான்
மண்ணதுதான் கடமாகா குலாலன் வேண்டு
மற்றதுபோ லிறைவனுளன் மாயைநடத் திடவே. (க)

அப்பதிதான் பரமான³ வானந்த மயமா
யசலமாய் நிராமயமா யமலமா யருளா
யொப்பிலதா யருவுருவாய் ரூபா ரூபத்
தொருமுதலா யவைகடந்த வெளியாகி வெளியாய்த்
தப்பில்பரி பூரணமா யனந்த கோடி
தருமண்டப் பரப்பனைத்து முப்புறம்பாய்த் தனுவா
மெப்பொருட்கு முள்ளீடாய் வாக்குமனங் கடந்த
வின்பாகி யணுவிலணு மகத்தினுக்கு மகத்தாம். (உ)

பா - ம்—1தெரிவதனத். 2கரிவதனத். 3பாஞான.

ருள்விழிபோ லாணவத்தா லறிவிழந்து பசுவா
 யிரதமயக் கால்வினைக ளீட்டியதற் கேற்ற
 ருமருவி நரகசுவர்க் கம்புவியிற் சுழன்றே
 யுடல்பொறிகள் மாறிக்கொண் டீழ்வழியா லூட்டுந்
 ருவருளை யிழந்தேக தேசியுமாய்ச் சித்தாய்ச்
 சிற்றறிவா யணுவாகிச சீவனுயிர் பிராணன்
 நடனெனும் பெயர்பெற்று மலபாகத துயிர்கள்
 பூதநா யகனருளாற் பூரணத்துற் றிடுமே. (௩)

ணவஞ்செம் பிற்செறிந்த களிம்பு போலு
 மழன்றகன லடக்கியிடுங் காட்டம் போலும்
 ணுமுயிர்க் கனாதியா யறிவுதொழில் மறைந்துப்
 போதமுற வுயிர்க்குயிபாம் பொருளையறி யாம
 னொறிசே ருலகியற்கைப் பொய்யினைமெய் யாக்கி
 நிறைபுலன்சன் வழிபோகம் புகித்திடவே நிறுத்தி
 டுணுயிர்கள் பலவிதத்தாற் சத்திகளும் பலவா
 யிரவிகதிர் முன்னிருள்போ லருள்பெறினீங் கடுமே.

டல்மேவுஞ் சிவனெங்கு நிறைந்திருப்ப னான்மா
 வப்பொருளை விடான்பழமு மிரதமும்போ லென்றீர்
 டமேவு மலமுாரிரைத் தடுப்ப தெங்கே
 சாதகமாய்த் தேசிகளை சாற்று கென்றாய்
 டல்போலுஞ் சிவன்கடலிற் புனல்போலு மான்மா
 கரியமலந் தண்ணீர் லுப்புப் போலுந்
 டமேவு முப்பந்தக் கடலுக் கில்லை
 சிற்றுயிர்க்கே மலமிறையைச் சேர்ந்தி டாவே. (௪)

ள்னமுங்கே ளாகாயத் தேவாயு நிற்கு
 மிலங்கியநற் கந்தங்கள் தூர்க்கந்த மெல்லாந்
 ன்னரிய வாயுவுக்கே யன்றி யந்தச்
 சுடர்விசம்பு தனக்குண்டோ துடர்ந்தவா ணவத்தின்

மன் னுமறி யாமையினு விதாகிதமாங் கன்ம
 மற்றதனாற் றுக்கசுகம் புசிக்க வேண்டிப்
 பின் னுடல்மா யையிலுண்டா முண்டாக வெல்லாப்
 பிணிப்புமுயிர்க் கேயந்தப் பெருந்தகைபா லுறவே. (சு)

ஆருளி லுயிர் கூடுநெறி முப்பதவ தரமா
 மவைபூதப் பழிப்புடனே பொறியறநின் றுணர்த
 னிரையந்தக் கரணசுத்தி கலாதி ஞான
 நிராகரணஞ் சுத்ததத்வ தூடணமே பிராணன்
 பரவுதத் துவருபந் தரிசனந்தற் சுத்தி
 பணியுறுகே வலமந்தக் கேவலத்தைக் காண்டல்
 விரிகேவ லாதீத மான்ம ரூப
 மிகுமான்ம தரிசனம்பின் ஞானதரி சனமே. (எ)

பகர்ஞான தீதமப்பாற் பரைதரிச னஞ்சொற்
 பரையோகம் பரைபோகம் பரையிலதீ தந்தான்
 நெருகுசிவனற் றரிசனஞ் சாக்கிரா தீதஞ்
 சுத்தவத்தை சுகரூபந் துலங்குசுகா தீதந்
 திகழ்சிவப்பே றுன்மசுத்தி பரமா னந்த
 தெரிசனம் பின்பரமா னந்த யோக
 மகல்பரமா னந்தபோக மான்ம லாப
 மானந்த மேலீடு சுகம்பழித்த லாமே. (அ)

பிறங்குபூ தப்பழிப்புப் பகருங் காலை
 பிருதிவியப் புத்தேயு வாய்வா காய
 நிறங்களொன் றுக் கையைந்தாய்ப் பரிணமித்தா லுடம்பா
 நின் றுணும்போ கங்களெல்லா முடலான்மா வென்றா
 யுறங்கிடுங்கா லறிவிலைக்கா னெருபொறியிற் றுக்க¹
 வற்றறியு மென்றாய்பின் னுயிர்போனாற் பிணமாய்ச்
 சிறந்துளோர் கட்டையினிற் புரட்டிவிழ்த் துருட்டித்
 தீக்கொளுவச் சுட்டதென்று திரும்பக்காண் கிலையே.

ஏழிடமாய் நின்றுநடத் திடச்சுத்த மாயை

யெழில்வாக்கு நான்கினால் வசனாதி விரிக்கத்
தாழ்வில்குக் குமபஞ்சாக் கரத்தி னாலே

தகுகரணங் களையுமெழுத் துலவரய ஹவ்வால்
வீழ்பொறிபூ தங்களையு நடத்த விந்த

விரிவெல்லாம் பதங்கள்புவ னங்கள்கலை கலந்து
வாழ்வுபெறத் தனித்தனிநின் றியக்க விந்த

வகையுலகந் தொழிற்பட்டு வருதல்சிவன் றெழுழிலே.

என்றுமரு ளான்மாவை நடத்தல் கேளா

யிந்திரியங் களையுமந்தக் கரணங்க டமைபு
நின்றறிய வுயிருணர்த்த வறிந்துடனாய் நிற்கு

நெறிபோல வுயிர்ப்போத மறிவிக்க வறித
லன்றியே சிவபோத முடனாய்தின் றுணர்த்த

லாதலா லருளன்றி நமக்கொர்செய விலைநா
மின்றளவு நமதுதொழி லென்றதெல்லா மருளோ

வென்றுருகி யவ்வருளைப் பிரியாம விருநீ.

(கஅ)

அறிவுபற்றி நீயிருந்தால் விடியற் காலத்

தருணவுத யம்போல வரவுகதிர் விழுங்கிப்
பிறியுமா போலவொளி மெல்ல மெல்லப்

பெருகுங்காண் மனக்கவலை யற்றுக் காண
வுறுதிரோ தாயிமறைத் துனக்குக் காட்டு

மொளிஞான தரிசனமா மசபைவிந்து நாதம்
பெறுமாதா ரங்கள்பிரா சாதவேதா கமங்கள்

பின்யோகத் தாலொளிகள் பெறிற்பிறப்பாய் விடுவே.

உலவியனா னாதீதஞ் சிவனா னத்தி

னுள்ளொடுங்கி யதன்வசமா யுன்வி காரம்
பலவுமற விருத்தலாம் பரைதரிச னங்கேள்

பகர்ஞான மிகுந்ததனுட் புக்கவொளி யெங்கு

நிலவியே பொதுவாக நிறைந்துசெழுங் கதிரோ
 னீடொளியுச் சிக்காலத் தெங்குநிரந் தரமாய்க்
 குலவுதல்போற் புரையறநின் றிடுத லாகுங்
 கூறியவிப் பரைவியாத் தம்புகலக் கேளே. (உ௦)

சாற்றுபரை திரோதைமுத லனேகமரு வருவாஞ்
 சத்திகளாய்ச் சிவனுக்கு வடிவாகிக் கரணந்
 தேற்றுகுண மிந்திரியந் தொழில்க ளாகிச்
 சேர்ந்தசாங் கோபாங்க மாகியிருப் பிடமாய்ப்
 போற்றரிய சரீரிக்கிவ் வுலகமா யளிக்கும்
 பொருளாகிப் பீடலிங்க மாதல்பரை வியாத்த
 மாற்றரிய பரையிலுறை யாதுநெகி ழாமல்
 வசமாகத் தனைமறைய நின்றல்பரை யோகம். (உ௧)

கண்டயோ கப்பயனாய் விளைந்தமணி யோசை
 கடலோசை யாழோசை சேகண்டி யோசை
 வண்டோசை மதயானை பிளிற்றோசை நாத
 வகையோசை கொம்போசை வந்து தோன்றி
 லுண்டான பரைபோகம் பரையிலதீ தந்தா
 னோசையெலா மழியவதி லுருகியிருப் பதுவா
 மண்டுசிவ தரிசனமிக் கேடுபடா விமல
 வளரொளிக்குள் ளொளியாகச் சிவத்தைக்காண் பதுவே.

சொன்னபரை யொழியவொரு பொருளுண்டோ விந்தச்
 சுடரொளிக்குள் ளொபுறம்போ விதனொடுகூ டிடுமோ
 வென்னவே திகைத்திடுதல் சாக்கிரா தீத
 மிதிலவத்தை யைந்துண்டு சுத்தவத்தை யாகு
 மன்னுமா ணவமாதல் சிவவிழப்பு மாயை
 வாய்த்ததனு கரணபு வனபோக மாகுங்
 கன்மமறம் பாவமாய்ச் சுகதுக்கங் காட்டுங்
 கருதுமா மாயையைந்து காரணர்க்கு மெய்யாம். (உ௩)

அத்தகுமா யையைநடத்துந் திரோதாயி மறைத்தே
 யமர்ந்தூட்டு மலமைந்துங் காட்டும் ஞான
 சத்தியிட மாப்பூர்ண போதமாய் நின்றல்
 சாக்கிரம்பூ ரணபோதம் நிருவிகா ரமதாய்ச்
 சுத்தபரை முதலாத னின்மலசொற் பனமாந்
 தூயபரை போகத்திற் போதமற வழந்த
 லொத்தநின் மலசமுத்தி பரைபோக மழித்தெழுந்த
 வுயர்பரமா னந்தத்தில் முதலாதல் தூரியம். (உச)

பரமானந் தந்தனிலே சுட்டறநின் றதுவாய்ப்
 பார்த்திடனின் மலதூரியா தீத மாகு
 மருட்பரைக்குஞ் சிவனுக்கு முவமை கூறி
 லாதித்தன் சிவன்போலு மதன்கிரணம் பரையா
 நிரைமனவாக் கிறந்தசிவ மதனிலுறை யாது
 நெகிழாது போதமற நின்றவிழ விருத்த
 லரியசுக ஞுபமதி லாகா யத்தே
 யனிலமடங் குதல்போலுன் போதமற நில்லே. (உரு)

நின்றபோ தவ்வொளிதோன் றிடுமந்த வொளியி
 னீக்கமற நின்றமுந்தல் சுகாதீத மாகு
 மென்றுமது பாவித்தல் பாவகம்விட் டிருத்த
 லிவையாகா நேரென்று நேர்பெறலு மாகா
 வொன்றியுறைத் திடலாகா வுறைப்புவிட லாகா
 வுயிருமதன் வழித்தென்னி விரண்டாகு மதுநா
 மென்றிடினஞ் ஞானமா மெல்லாநா மென்ற
 விகலான்ம வாதமா மிவையொழிந்து பாரே. (உசு)

தீரவிந்த முறையிருந்தாற் சிவம்பிரகா சிக்கு
 மிதுசிவப்பே றுன்மசுத்தி செப்புங் காலை
 யாருயிரஞ் ஞானத்தே கூடினஞ் ஞானி
 யதுதானித் திரையாகு மவ்வுயிர்சத் தோடே

சார்வுறிற்சத் தாகுமது பரையுணர்சாக் கிரமாஞ்
 சத்துமசத் தும்புணர்ந்தாற் புருடரு பமதாஞ்
 சோர்வறவிந் நிலைக்குள்ளே யுண்டாம்போ தத்தைத்
 தோற்றுவியுமற்காணப் பட்டவொளி தொடர்ந்தே
 அந்தவொளிக் குளளடங்கி யதீதப்பட்டுறங்கா
 தடங்கினீ கண்டசிவத் தின்பசத்தி யெனலாய்
 முந்துசுகா தீதமாஞ் சுகாதீ தத்தே
 முயன்றுபயின் றிடிற்சிவப்பே ருகுமது கண்டால்
 வந்திடுங்கா ணுன்மசத்தி யிதுசிவப்பே ருகு
 மற்றதுபெற் றேமென்று கருதாதெள் ளளவுஞ்
 சிந்தைநினை வற்றெழுது சித்திரமே போலத்
 திரையற்ற தெள்ளமுதக் கடல்போலுஞ் சிறந்தே.

அன்புருகி யுறையாது நெகிழாது பற்றா
 தணைந்தநினைத் தெரியாதங் கழுந்தின்மகத் தான
 வின்பசுக மேபரமா னந்ததரி சனமா
 மிவைதெளிய வருகினபொன் போற்சலன மின்றும்
 பின்புபர மானந்த யோகநிறை நீரிற்
 பெருகவிழித் தவர்க்குநிலந் தோன்று மாபோ
 லொன்றவுரு கியசெம்பிற் கனற்பொறிதோற் றுவபோ
 லுனதறிவிற் செருக்குவர வானந்த முதிக்கும். (உக)

நீடுபர மானந்த போகமுயிர் சிவத்தே
 நிற்குநெறி யாணவமு மான்மாவும் போலுந்
 தாடலைகா றலைப்பதத்தின் புணர்ச்சி போலுஞ்
 சாற்றிலொன் றுகாதி ரண்டுதானு மாகா
 நாடியிரண் டொன்றுகா வதன்வசமா யின்ப
 நலம்பெறலாம் நாவிரதம் புசிக்குங் காலை
 கூடியநா விரதமோ விரதநா வாமோ
 கொண்டிரத நாவருந்தல் போலான்ம லாபம்.

புனறலாந்த பூலின்மது நின்றய'வாரி

யாவ்லுட னுண்டவண்டு பூவையலை யாம
 னின்றதிலே யுறையின்றோ மென்பதற மயங்கு
 நெறிபோலப் போதவிகா ரங்க ணை

சென்றுதெளி வுற்றுன்வச மற்றந்தப் பாராருளிற்
 சேர்ந்தபோ துனைவிழுங்குந் திரும்பவிடா திதுவே
 நின்றபர மானந்த மேலீடா மிந்த

நிலைதின்றோர் சாயுச்சிய நிலையி னாரே. (நக)

சொல்லியவந் நிலைகலங்கி லஞ்செழுத்தை விதியாற்
 சொருபசுபா வந்தெரிந்துச் சாரணத்தின் வழியே
 புல்லியனா னச்சுடரைத் தூண்டினே யத்தாற்

பொருந்கியந்த ஞானப்ர காசத்தின் முதிர்வால்
 எல்லொளியாம் பரைநிறைவில் விகற்பறவே சிவமா

மிந்தநிட்டை யந்தநிட்டை யாமிதுவு மகன்றாற்
 செல்வமெனக் குருவிங்க சங்கமத்தைப் பொருளாய்ச்
 சிந்தையிலவைத் துருகுவெல்லாச் சித்தியுமுண் டாமே.